

eul_wid: iso-ao

Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος · Callimachus of Cyrene the Poet and Scholar

To Zeus

εἰς Δία

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Κοινή λογοτεχνική [Literary Koine](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

- ¹ Εἰς Δία Ζηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῆσιν αἰεῖδεν λώϊον ἢ θεὸν αὐτόν, αἰὲν μέγαν, αἰὲν ἄνακτα, Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπὸλον Οὐρανίδησι; πῶς καὶ νιν, Δικταῖον αἰέσομεν ἢ Λυκαῖον; ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον. Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὐρεσὶ φασι γενέσθαι, Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο; Κρήτες αἰὲν ψεῦσται· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο Κρήτες ἐτεκτίναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἐσσι γὰρ αἰεῖ.
- ² ἐν δέ σε Παρρασίῃ Ῥεῖη τέκεν, ἥχι μάλιστα ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος ἱερός, οὐδέ τί μιν κεκρημένον Εἰλειθυίης ἐρπετὸν οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται, ἀλλὰ ἔ Ῥεῖης ὠγύγιον καλέουσι λεχώιον Ἀπιδανῆς.
- ³ ἔνθα ζ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων, αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο λύματα χυτλώσαιο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι. Λάδων ἄλλ' οὐπὼ μέγας ἔρρεεν οὐδ' Ἑρύμανθος, λευκότατος ποταμῶν, ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα Ἀζηνίς· μέλλεν δὲ μάλ' εὐυδρος καλέεσθαι αὐτίς· ἐπεὶ τημόσδε, Ῥεῖη ὅτε λύσατο μήτηρ, ἥ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὕγρὸς Ἰάων ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὥκκησεν ἀμάξας, πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω διεροῦ περ ἐόντος ἰλυοὺς ἐβάλλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνὴρ πεζὸς ὑπὲρ Κραθίν τε πολύστιόν τε Μετώπην διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο. καὶ ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥεῖη· Ῥαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ· τεὰ δ' ὠδίνες ἐλαφραῖ· εἶπε καὶ ἀντανύσασα θεὴ μέγαν ὑψόθι πῆχυν πλήξεν ὄρος σκῆπτρῳ· τὸ δὲ οἱ δίχα πολὺν διέστη, ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χροά φαιδρύνασα, ὦνα, τεὸν σπεῖρωσε, Νέδη δέ σε δῶκε κομίσσαι κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο, πρεσβυτάτη Νυμφέων, αἵ μιν τότε μαιώσαντο, πρωτίστη γενεὴ μετὰ γε Στύγα τε Φιλύρην τε. οὐδ' ἀλίην ἀπέτεισε θεὴ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μὲν ποθὶ πολὺν κατ' αὐτὸ Καυκῶνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται, συμφέρεται Νηρῇ, παλαιότατον δὲ μιν ὕδωρ υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτηιο. εὔτε Θενὰς ἀπέλειπεν ἐπὶ Κνωσοῖο φέρουσα, Ζεῦ πάτερ, ἡ Νύμφη σε (Θενὰ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσοῦ), τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἅπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες. Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἐτάραι προσεπηχύναντο Δικταῖαι Μελῖαι, σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ, σὺ δ' ἐθήσαιο πίονα μαζόν αἰγὸς Ἀμαθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρωσ.
- (50) γέντο γὰρ ἑξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα. οὐλα δὲ Κούρητές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἡχὴν ἀσπίδος εἰσαῖοι καὶ μή σεο κουρίζοντος.

- (50) καλὰ μὲν ἡέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ, ὃξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἱουλοὶ.
ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἔων ἐφράσσαο πάντα τέλεια· τῷ τοι καὶ γνωτοὶ προτερηγενέες περ ἔόντες
οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαΐσιον οἶκον.
- (50) δηναιοὶ δ' οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί· φάντο πάλον Κρονίδῃσι διάτριχα δώματα νεῖμαι·
τίς δέ κ' ἐπ' Οὐλύμπῳ τε καὶ Ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι, ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
- (50) ψευδοίμην, ἀίοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν. οὐ σε θεῶν ἐσσηνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
σὴ τε βίῃ τό τε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἶσαο δίφρου. θήκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
σῶν τεράων· ἅ τ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνους.
- (50) εἶλεο δ' αἰζιγῶν ὅ τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν
ἀοιδόν· ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζουσιν αὖθι παρῆκας ἄλλα μέλιν ἐτέροισι, σὺ δ' ἐξέλεο
πτολιάρχους αὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς, ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' οὐ
κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν; αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδέιομεν Ἥφαίστοιο, τευχηστὰς δ' Ἄρηος,
ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης Ἀρτέμιδος, Φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους· ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆς,
ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων θειότερον· τῷ καὶ σφε τεῖν ἐκρίναο λάξιν. δῶκας δὲ πτολίεθρα
φυλασσέμεν, ἵζεο δ' αὐτός ἄκρης· ἐν πολίεσσιν, ἐπόψιος οἷ τε δίκησι λαὸν ὑπὸ σκολιῆς· οἷ τ'
ἔμπαλιν ἰθύνουσιν· ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἄλις ὄλβον· πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἴσον.
ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι ἡμετέρῳ μεδέοντι· περιπρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν. ἐσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά
κεν ἦρι νοήσῃ· ἐσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ', εὔτε νοήσῃ. οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ
ἐνί, τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοινήν. χαῖρε μέγα, Κρονίδῃ
πανυπέρτατε, δῶτορ ἑάων, δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι; οὐ γένετ', οὐκ
ἔσται· τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει; χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἄφενός τε.
- (50) οὐτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν οὐτ' ἀρετὴ ἀφένιοι· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ
ὄλβον.